

Warszawa, dnia 9 grudnia 2014 r.

L.dz. SD-0064-0015(3)/14

Sygn. akt KSD/20/14
SD/10557/14

Decyzja Nr 20/14

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 932 z późn. zm.), po rozpatrzeniu w dniu 9 grudnia 2014 r. odwołania OROZ Lubuskiej OIIB z dnia 27 października 2014 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 4/14 o umorzeniu postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana, Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

uchyla
zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 września 2014 r. OROZ Lubuskiej OIIB wniósł do OSD Lubuskiej OIIB o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej Pana któremu zarzucił niewłaściwe wykonywanie funkcji kierownika budowy „Budynku jednorodzinnego Rumianek 2 i zbiornika ścieków $V=9,9 \text{ m}^3$ na działce nr obręb i, przy ul. w”.

Według OROZ Pan popełnił czyn wypełniający dyspozycję przepisu art. 95 pkt 4 w związku z art. 22 pkt 2, 3, 5, 8, 9 i art. 42 ust. 2 pkt 1 Prawa budowlanego.

W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania wyjaśniającego wystąpił do PINB w Gorzowie Wlkp. o udzielenie informacji o ukaraniu Pana z art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego.

PINB w Gorzowie Wlkp. potwierdził fakt ukarania mandatem karnym wydanym na podstawie art. 96 pkt 6 Prawa budowlanego w związku z wykonywaniem robót budowlanych w sposób odbiegający od zatwierdzonego projektu budowlanego.

OROS wskazał dalej, że w toku postępowania wyjaśniającego wezwał Pana w celu złożenia wyjaśnień. Pan nie stawiał się na przesłuchanie i nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

W ocenie OROZ przeprowadzone postępowanie wykazało, że przedmiotowa budowa była prowadzona z istotnym odstępstwem od zatwierdzonego projektu budowlanego w zakresie charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, czyli kubatury (art. 36a ust. 5 pkt 2 Prawa budowlanego). Odstępstwo polegało na zwiększeniu kubatury i wysokości budynku.

Decyzją nr 4/14 OSD Lubuskiej OIIB umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana

W uzasadnieniu wskazał, że organ nadzoru budowlanego co najmniej w dniu 13 marca 2014 r. (kiedy to przekazał informacje OROZ) powziął wiadomość o popełnieniu czynu będącego przedmiotem wniosku Rzecznika. Między datą powzięcia przez organ nadzoru budowlanego informacji o popełnieniu czynu (13 marca 2014 r.) a datą wszczęcia postępowania, czyli datą założenia wniosku o ukaranie do OSD (23 września 2014 r.) upłynął okres dłuższy niż 6 miesięcy. W związku z powyższym nastąpiło przedawnienie z art. 100 Prawa budowlanego i nie można prowadzić postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej Pana

Pismem z dnia 27 października 2014 r. OROZ Lubuskiej OIIB wniósł do KSD PIIB odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał w nim, że postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej sprawie wszczął z urzędu po otrzymaniu zawiadomienia inwestora Pana , które wpłynęło do OROZ w dniu 21 stycznia 2014 r. Wniosek o ukaranie Pana wniósł do OSD w dniu 22 września 2014 r. a więc przed upływem okresu 6 miesięcy od dnia powzięcia przez organ nadzoru budowlanego informacji o popełnieniu czynu powodującego odpowiedzialność zawodową w budownictwie.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 932 z późn. zm.),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

W przekazanych do KSD PIIB wraz z odwołaniem aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty/dowody z postępowania wyjaśniającego przed OROZ:

- 1) Zawiadomienie z dnia 15 lipca 2014 r. skierowane do Pana o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności zawodowej z tytułu niewłaściwego wykonywania funkcji kierownika budowy „Budynku jednorodzinny Rumianek 2 i zbiornika ścieków V=9,9 m³ na działce nr obręb , przy ul. w ” na podstawie informacji udzielonej przez PINB w Gorzowie Wlkp. o ukaraniu Pana z art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego.

Powyższe zawiadomienie nie zostało doręczone do adresata. Przesyłka listowa dwukrotnie awizowana została zwrócona do nadawcy.

- 2) Pismo do PINB w Gorzowie Wlkp. z dnia 15 lipca 2014 r. informujące o wszczęciu w dniu 13 marca 2014 r. postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności zawodowej Pana z tytułu niewłaściwego wykonywania funkcji kierownika budowy

„Budynku jednorodzinnego Rumianek 2 i zbiornika ścieków $V=9,9\text{ m}^3$ na działce nr obręb przy ul. w ” na podstawie informacji udzielonej przez PINB w Gorzowie Wlkp. o ukaraniu Pana z art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego. OROZ wystąpił jednocześnie o udostępnienie szerszej informacji dotyczącej podstawy ukarania Pana

3) Pismo PINB w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lipca 2014 r. przekazujące kopię mandatu karnego wydanego na podstawie art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego w związku z wykonywaniem robót budowlanych w sposób odbiegający od zatwierdzonego projektu budowlanego. W piśmie tym PINB wskazał, że przedmiotowa budowa prowadzona jest z istotnym odstępstwem od zatwierdzonego projektu budowlanego polegającym na zwiększeniu kubatury i wysokości budynku poprzez podniesienie ścianek kolankowych na poddaszu budynku (art. 36a ust. 5 pkt 2 Prawa budowlanego).

4) Wezwanie z dnia 4 sierpnia 2014 r. skierowane do Pana do osobistego stawiennictwa w siedzibie Lubuskiej OIIB w sprawie złożenia wyjaśnień w związku z faktem jego ukarania przez PINB w Gorzowie Wlkp. z art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego.

Powyższe wezwanie nie zostało doręczone do adresata. Przesyłka listowa dwukrotnie awizowana została zwrócona do nadawcy.

5) Protokół z dnia 4 września 2014 r. podpisany przez OROZ z adnotacją, że „Obwiniony bez usprawiedliwienia nie stawiał się na przesłuchanie”.

6) Wniosek o ukaranie z dnia 22 września 2014 r. z pieczęcią „WPLYNĘŁO dnia 23 września 2014 r.” bez podpisu.

Z powyższego wynika, że zawiadomienie z dnia 15 lipca 2014 r., wezwanie z dnia 4 sierpnia 2014 r. i wniosek o ukaranie z dnia 22 września 2014 r. nie zostały doręczone Panu . Wszystkie pisma zostały dwukrotnie awizowane i zwrócone do nadawcy.

Według art. 44 K.p.a.

§ 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43:

- 1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego;
- 2) pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

§ 2 Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

§ 3. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Jeżeli zostaną spełnione wszystkie wymogi określone w powyższym przepisie dotyczące procedury doręczenia zastępczego przyjmuje się fikcję prawną, że doręczenie takie nastąpiło.

Powstają jednak wątpliwości, czy przepisy o doręczeniu zastępczym stosuje się do doręczenia pierwszego pisma w sprawie a zwłaszcza do doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania z urzędu. Chodzi o wzajemny stosunek art. 44 i 61 § 4 K.p.a.

Według art. 61 § 1 i 4 K.p.a. postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Według art. 10 § 1 K.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Postępowanie wyjaśniające OROZ wszczyna z urzędu, bez względu na to czy otrzyma informację lub skargę w tej sprawie od innych pomiotów.

W doktrynie wskazano, że „kwestią dyskusyjną jest zagadnienie, czy pisemne zawiadomienie o wszczęciu postępowania może zostać doręczone stronie w trybie zastępczym lub subsydiarnym (art. 43 i 44 k.p.a.). **Zważywszy na wagę tej czynności oraz na to, że doręczenie zastępcze nie daje gwarancji, że strona powzięła wiadomość o podjęciu postępowania, należy się opowiedzieć za doręczeniem zawiadomienia w trybie zwykłym.** Ponadto, co nie pozostaje bez znaczenia dla sprawy, zastosowanie trybu doręczenia zastępczego może spowodować wszczęcie postępowania wobec strony nieobecnej (z naruszeniem art. 34 k.p.a.) lub też osoby zmarłej lub innego podmiotu, który utracił zdolność administracyjnoprawną”. (Komentarz do art. 61 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.00.98.1071), [w:] G. Łaszczyca, A. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-103, LEX, 2010, wyd. III.).

W taki sam sposób wypowiedział się WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 6 maja 2009 r. (II SA/Ol 83/09). W uzasadnieniu wskazał, że „skarżący nie odebrał osobiście zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia "(...)", jak i decyzji z dnia "(...)", a powyższe, po dwukrotnym awizowaniu, pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, co oznacza, że w sprawie miała miejsce tzw. fikcja prawna doręczenia. Przepis art. 44 k.p.a., przewidujący tzw. doręczenie zastępcze, reguluje sytuację kiedy nie można doręczyć pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 k.p.a., a więc bezpośrednio adresatowi, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy. Wówczas pismo takie składa się na okres czternastu dni w urzędzie pocztowym lub urzędzie gminy, z tym że równocześnie zawiadomienie o tym należy umieścić w skrzynce na korespondencję lub w drzwiach mieszkania albo biura lub innego pomieszczenia. Spełnienie powyższych warunków - zgodnie z art. 44 k.p.a. - rodzi domniemanie prawne, że doręczenie zostało dokonane z upływem ostatniego dnia czternastodniowego okresu. **Jednakże, uwzględniając okoliczność, iż zawiadomienie z dnia "(...)" stanowiło pierwsze powiadomienie skarżącego o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami, błędnym było uznanie przez organ, że w sprawie zaistniała podstawa do przyjęcia domniemania doręczenia, zgodnie z art. 44 k.p.a.** Powyżej sformułowana ocena wynika z faktu, iż zgodnie z treścią art. 10 i art. 61 § 4 k.p.a. o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron organ ma obowiązek zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie, a ponadto organ administracji publicznej obowiązany jest również zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Artykuł 61 § 4 k.p.a. stanowi zatem formę realizacji zasady ogólnej czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym. Aby jednak strona mogła czynnie uczestniczyć w postępowaniu musi być świadoma, że takie postępowanie się toczy. W doktrynie uznaje się, że art. 61 § 4 k.p.a. statuuje zasadę jawności wszczętego postępowania wobec wszystkich stron w danej sprawie. Oznacza to, że organ ma bezwzględny

obowiązek zawiadomienia wszystkich osób będących stronami w sprawie o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 1998 r., sygn. I SA/Lu 684/97, niepubl.). Dodać również trzeba, że zasada czynnego udziału stron w postępowaniu administracyjnym ma charakter szczególny. Wiąże się to ze specyfiką postępowania administracyjnego, gdzie organ administracji publicznej występuje w procesie jako rzecznik interesu publicznego i jednocześnie jest powołany do rozstrzygnięcia sprawy. Tego rodzaju kumulacja ról procesowych wymaga, aby w postępowaniu administracyjnym w najszerszym możliwym zakresie dopuścić stronę do wszystkich czynności postępowania. Tylko bowiem strona może najlepiej wyrazić swoje żądania, bronić swoich interesów, zabiegać o swoje prawa. Ona jest w stanie najlepiej wyrazić swoje intencje, jak też określić sytuację, w których będzie realizować wynikające z decyzji prawa i obowiązki (Komentarz do art. 10 k.p.a.; G. Łaszczyca, Cz. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Tom I i II, Zakamycze, 2005). Z tak sformułowanej zasady dla organu administracji publicznej wynikają dwojakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze - obowiązek zapewnienia stronie czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a po drugie - obowiązek umożliwienia stronie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Korelatem wskazanych obowiązków organu będą uprawnienia strony postępowania, polegające na prawie do czynnego udziału oraz prawie do wypowiedzenia się co do materiału dowodowego”.

Przytoczenie tego obszernego fragmentu uzasadnienia wyroku było niezbędne do wykazania przyjętego również w orzecznictwie poglądu, że zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania nie może nastąpić w trybie doręczenia zastępczego.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że przepisów o doręczaniu zastępczym nie stosuje się do pierwszego zawiadomienia strony o wszczęciu w jej sprawie postępowania.

Pan nie posiadał wiedzy, że jakiegokolwiek postępowanie zostało w jego sprawie wszczęte, nie posiadał również wiedzy o czynnościach procesowych podejmowanych w tym postępowaniu.

Należy więc wskazać, że postępowanie przed OROZ oraz postępowanie przed OSD odbyło się bez udziału strony. Za brak udziału w tych postępowaniach strona nie ponosi winy.

WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 7 października 2009 r. (II SA/Sz 429/09) wskazał, że „analizując treść przepisów postępowania administracyjnego, a w szczególności art. 61 § 1, art. 61 § 4, art. 10 § 1 i art. 9 k.p.a. oczywiste jest, że dopiero wszczęcie postępowania umożliwia przeprowadzenie i zbieranie dowodów. Nie jest zatem dopuszczalne prowadzenie postępowania dowodowego przed wszczęciem postępowania z urzędu”.

Brak udziału strony w postępowaniu przed OROZ mógł mieć wpływ na wynik tego postępowania. Strona mogła bowiem przedstawić przed OROZ takie dowody i podnieść takie argumenty, które mogły skłonić OROZ do umorzenia postępowania i nie wnoszenia wniosku o ukaranie do OSD.

Według art. 145 § 1 pkt 4 K.p.a. w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Wznowienie postępowania jest jednak nadzwyczajnym trybem weryfikacji decyzji ostatecznej. Nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym. KSD rozpatrując odwołanie może więc zastosować wyłącznie przepis art. 138 K.p.a.

Według art. 138 § 1 i 2 K.p.a. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z racji, że strona bez swojej winy nie brała udziału w postępowaniu, należy je powtórzyć w całości z udziałem strony. W związku z tym KSD PIIB uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

OSD powinien zwrócić wniosek o ukaranie do OROZ, aby ten skutecznie zawiadomił stronę o wszczętym w jej sprawie postępowaniu. OROZ powinien przede wszystkim ustalić czy posiadany przez Izbę adres strony jest aktualny. W tym celu może wystąpić do MSW o podanie aktualnego adresu. Bliższe informacje znajdują się na stronie www.msw.gov.pl/pl/sprawy-obywatelskie/centrum-informacyjne-o/8560,dok.html.

Prowadząc ponowne postępowanie wyjaśniające OROZ powinien uzupełnić materiał dowodowy lub w inny sposób usunąć znajdujące się w aktach sprawy braki formalne.

W zawiadomieniu z dnia 15 lipca 2014 r. oraz w piśmie do PINB w Gorzowie Wlkp. z tego samego dnia OROZ informuje o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności zawodowej z tytułu niewłaściwego wykonywania funkcji kierownika budowy „Budynku jednorodzinny Rumianek 2 i zbiornika ścieków V=9,9 m³ na działce nr obręb , przy ul. w ” na podstawie informacji udzielonej przez PINB w Gorzowie Wlkp. o ukaraniu Pana z art. 93 pkt 6 Prawa budowlanego.

Występując więc do PINB o udostępnienie szerszej informacji o ukaraniu Pana , OROZ powołuje się na informację uzyskaną od PINB. W aktach sprawy nie ma żadnej wcześniejszej, niż pismo PINB w dniu 17 lipca 2014 r., udzielonej przez PINB Rzecznikowi informacji o ukaraniu Pana mandatem. Nie wiadomo więc, w jaki sposób OROZ powziął przedmiotową informację. Jeżeli powziął ją z zasłyszania, powinien sporządzić stosowną notatkę służbową w tej sprawie.

Poza tym w piśmie do PINB OROZ informuje, że postępowanie wyjaśniające wszczął już w dniu 13 marca 2014 r. W aktach sprawy brak jest dowodu na to, że w dniu 13 marca 2014 r. takowe postępowanie zostało wszczęte oraz brakuje informacji, jakie ewentualnie czynności zostały podjęte przez OROZ od dnia 13 marca do 15 lipca 2014 r.

Z kolei we wniesionym odwołaniu OROZ stwierdza, że PINB w Gorzowie Wlkp. w dniu 2 kwietnia 2014 r. sporządził protokół z kontroli budowy a następnie w dniu 14 kwietnia 2014 r. ukarał mandatem kierownika budowy.

PINB przesłał kopię mandatu karnego, jednak nie informował w swoim piśmie o tym, że w dniu 2 kwietnia sporządził protokół kontroli budowy. Po raz kolejny twierdzenie OROZ nie jest poparte określonym dokumentem/dowodem, lub informacją, skąd Rzecznik posiada taką wiedzę.

Jeżeli chodzi o postępowanie przed OSD, to brak jest protokołu z posiedzenia Sądu przed

wydaniem decyzji nr 4/14 z dnia 9 października 2014 r. W protokole tym powinny być zawarte wyjaśnienia, dlaczego OSD nie przeprowadził w niniejszej sprawie rozprawy.

Reasumując należy przywołać jedną z głównych zasad postępowania administracyjnego, a mianowicie zasadę pisemności.

Według art. 14 K.p.a.:

§ 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.

§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.

Zasadą jest więc podejmowanie wszelkich czynności w formie pisemnej. Pod pewnymi warunkami dopuszczalne jest załatwianie spraw ustanie, jednak treść i motywy takiego działania muszą zostać odnotowane także w formie pisemnej.

Wskazane powyżej uchybienia powinny być usunięte przez OROZ i OSD podczas ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozpatrywania sprawy.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Józek Pączek – Przewodniczący

Maria Mleczko-Król – Sprawozdawca

Gilbert-Okulicz-Kozaryn

Andrzej Tabor

Michał Łapiński

Otrzymują:

1. Pan
2. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Lubuskiej OIIB
3. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Lubuskiej OIIB
4. KSD a/a.

WYNIEMIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 20/14
z dnia 9.12.14r. jest prawomocne(a) od dnia 29.01.15r.